

Irène Cohen-Janca • Maurizio A.C. Quarello

Ultima călătorie

DOCTORUL KORCZAK ȘI COPIII SĂI

Traducere de Lavinia Braniște

Doctorul Korczak a fost arestat!

L-au dus departe de Varșovia,
într-un lagăr de muncă la Lublin, și a murit!

A fost torturat și ucis!

L-au dus într-o pădure și l-au împușcat!

Incredibila veste se răspândește ca un fum.

Toți cred că știu ce s-a întâmplat. Fiecare povestește altceva.

Dar noi știm că nimic din toate astea nu e adevărat!

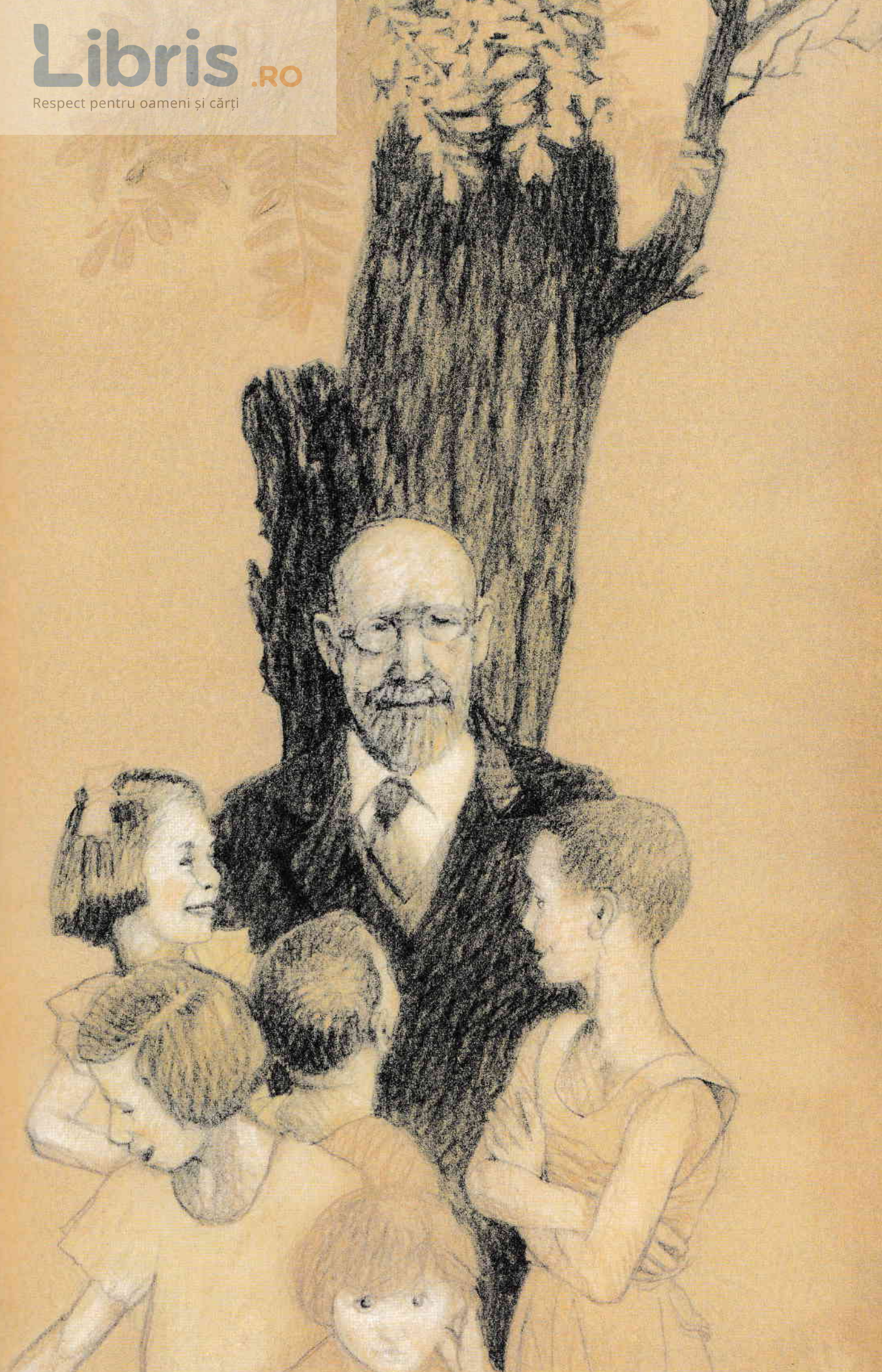
Nu se poate să-l fi ucis pe doctorul Korczak.

E imposibil! E prea cunoscut. E un doctor important, e savant, e scriitor.

A îngrijit oameni bogați și puternici, a vorbit la conferințe ținute peste tot în lume, a scris multe cărți pentru cei mici și cei mari și nu demult vorbea chiar și la radio. Toată lumea în Polonia asculta „La taifas cu bătrânul doctor”.

Și, mai ales, Pan Doktor, adică „domnul doctor”, cum îi spunem, este cel care ne protejează pe noi, orfanii și copiii săraci din Varșovia.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Ieri, 29 noiembrie 1940, am fost obligați să părăsim Casa Orfanilor, casa noastră mare, frumoasă și albă din Varșovia, de pe strada Krochmalna, numărul 92.

I-am lăsat acolo pe draga noastră spălătoreasă și pe Piotr Zalewski, uriașul care păzea orfelinatul. Ne dădea voie să stăm alături de el în atelierul său de tâmplărie de la subsol și câteodată ne răsucea nasul cu mâinile lui mari ca să se distreze, dar noi îl iubeam.

Amândoi aveau ochii roșii când ne-au privit cum ne îndepărtam. Piotr Zalewski avea și fața umflată din cauza loviturilor primite de la soldații germani.

Și Piotr, și spălătoreasa voiau să vină cu noi în noua noastră casă, dar n-au avut voie să ne însoțească *dincolo*.

Când am plecat din Casa Orfanilor, l-am văzut pe Pan Doktor cum ridică ochii pentru ultima oară către mica mansardă. Acolo era camera lui, unde avea biroul mare de stejar, un pat îngust de fier și multe cărți, care acopereau toți pereții de sus până jos. Acolo dormea, acolo dădea de mâncare păsărilor și tot acolo scria cărți în care le explica oamenilor mari cum să-i iubească și să-i respecte pe copii, ori născocea povești cu eroi de vârsta noastră, cum ar fi Regele Mateiaș Întâiul sau Magicianul Kaytek.

Nu locuia singur acolo: o șoricică pe nume Perspicacitate își avea culcuș sub podea și-l mai vizita din când în când.

Cu inima strânsă, dar cu fruntea sus și cu cântecul pe buze, ieri am ajuns la noua noastră locuință, pe strada Chlodna, numărul 33, situată *dincolo*.

Doctorul Korczak refuză în continuare tristețea și resemnarea.

Când armata germană a invadat Polonia în septembrie 1939 și a început războiul, când ploaia de bombe cădea peste Varșovia și fulgerele roșii brăzdau cerul, Pan Doktor vorbea la radio pentru a-i încuraja pe polonezi, alerga printre dărâmături și flăcări pentru a-i ajuta pe răniți și chiar făcea clovnerii pentru a alunga disperarea oamenilor.

Când nemții ne-au poruncit să părăsim locuința din strada Krochmalna, Pan Doktor a vrut ca plecarea noastră să semene cu călătoria unei importante trupe de teatru, și nu cu o mutare tristă.

Am trecut pe străzi de parcă ar fi trecutercul. Cei o sută șaptezeci de locuitori ai orfelinatului, Félek, Aaron cel cu plămânii slabi, Wientraub cel cu un singur picior, Șaim cel pungaș, Moniek, Génia, Ania, Régine, Maryla și toți ceilalți, mergeam cu toții mândri după steagul verde al Regelui Mateiaș Întâiul, care flutura în vânt. Pan Doktor, doamna Stefa și restul personalului încadrau lungul nostru cortegiu.

Căram lămpi, cearșafuri și cuverturi, plante verzi și tablouri, colivii cu păsări și micile noastre animale.